

FÍKOVNÍK

03-04/2025
březen-duben
34. ROČNÍK

Být lidmi naděje

Na jedné dárkové svíci jsem viděl nápis: Čím temněji je všude kolem nás, tím více musíme otevřít srdce pro světlo shůry. Milování, tuto temnotu můžeme vidět nejenom ve světě, ve společnosti, ale i v nás. A pak, když vezmeme vážně Boží slovo, které ve svato-postní době zaznívá: „čiňte pokání a věřte evangelium,“ můžeme zažít i my vnitřní obrácení a pokoj.

Swato-postní doba začíná Popeleční středou, když si lidé mají připomenout, že den za dnem ubíhá vzácný čas jejich života a že ho mají dobře využít. Popel je znamením naší pomíjivosti a je také znamením, že se lidé touží polepšit a vzdát se špatných věcí – tomu se říká pokání. Je to odvrácení se od špatného jednání, od špatné cesty a návrat na cestu, na které žijeme podle Boží pravdy, a tak se stáváme opravdovější, upřímnější, neboť jsme se rozhodli odložit masky, odložit různou zátěž a stát se svobodnějšími a tedy šťastnějšími.

K tomu nám má pomoci i ta skutečnost, že letos svato-postní dobu, která je přípravou na Velikonoce, prožíváme ve Svatém roce, který vyhlásil papež František. Cílem jubilejního roku je obnovit vztah k Bohu, uvědomit si, že mu od křtu svatého patřím. A ptát se: Bože dávám Tě v mém životě na první místo, jsi mým Pánem, důvěřuji Ti, věřím, že se o mně staráš, a že je milosrdný Otec? Obnovit také vztah k sobě. Ptát se sebe sama: zda se přijímám s plusem i mínusem, zda začínám stále znovu a znovu? A obnovit také vztah k lidem a ptát se, co vadí, aby můj vztah k lidem byl kvalitnější, zda v mém vztahu k lidem není neodpuštění, neláska, zda necítím nějakou křivdu, zahořklost, nějaké konkrétní hříchy? A ty si pak přiznat, litovat je a ve svátosti smíření vyznat, a tam se setkat s Boží milosrdnou a odpouštějící láskou.

A tuto lásku potom můžeme pomoci třech prostředků ve svato-postní době dělat životní, dynamickou, skutečnou a konkrétní.

Těmi prostředky je modlitba, půst a almužna-láska. Najdi si proto pravidelný čas na dialog s Bohem-naslouchej Mu a prodlévej u Jeho nohou a vkládej sebe i druhé do Jeho Božského Srdce. Modlitba pomáhá slyšet, co mám dělat a vidět sebe i druhé Božím pohledem. A půst-tím, že si něco odřeknu, ať už jídlo, čas u mobilu, televize, počítače se pak může stát dárkem pro toho potřebného, konkrétní láskou.

Ať tedy na přímluvu Panny Marie Pomocnice křesťanů, svatého Vojtěcha, svatého Jana Boska, každý z nás najde své místo v životě, ve společnosti, ve farnosti a všude, kde se bude pohybovat. Ať si je každý z nás vědom, že je Bohem bezpodmínečně milován, že je potřebný a užitečný pro druhé, přes všechna omezení, ohraničení a nedostatky, které je třeba si pravdivě přiznávat. Ať každý z nás dobře využívá čas, talenty a hřivny, které dostal, ať je nezakope, ale je rozvíjí a dává k dispozici pro druhé, ať již v Salesiánském středisku, nebo v ZUŠ-ce nebo ve farnosti. To je cesta ke štěstí, kterou chceme společně kráčet a být lidmi naděje.

o. Milan

Svatý Vojtěch

Dvacátého třetího dubna se slaví svátek patrona našeho kostela svatého Vojtěcha, který je také patronem Čech a od roku 1965 také hlavním patronem pražské arcidiecéze. Jestliže svatého Václava uctíváme jako úředního knížete Čechů a zakladatele české státnosti, pak je svatý Vojtěch nejen druhým biskupem v Čechách, ale také velkým Evropanem a světcem uctívaným v mnoha státech, zejména v Polsku a Maďarsku. Ve světě je znám pod svým bířmovacím jménem Adalbert, v Maďarsku jako Béla.

Kdy se Vojtěch narodil nevíme, ale uvádí se datum kolem roku 950. Byl to na svou dobu velmi vzdělaný muž, který studoval teologii v Magdeburku a tam také 9 let působil. Po návratu do Čech se stal pomocníkem prvního biskupa v Čechách Dětmara a po jeho smrti byl v roce 982 zvolen pražským biskupem. Tehdy to pro něj znamenalo odejít do Itálie do Verony, kde jeho volbu potvrdil v roce 983 císař Ota II. a kde byl zároveň na biskupa vysvěcen. V Čechách se stal horlivým hlasatelem křesťanství, ale narážel na společnost, která se ještě nevymanila z pohanských tradic. Stále zde kvetlo mnohoženství, alkoholismus a kde vládcové bohatli především z obchodu s otroky. Po pěti letech marných snah rezignoval na svůj úřad a odešel s nevlastním bratrem Radimem do Říma. Od papeže Jana XV dostal svolení k opuštění diecéze a ke vstupu do kláštera. Pobýval nějaký čas v klášteře na Monte Casinu, odkud se vrátil do Říma do kláštera sv. Bonifáce na Aventinu. Na podzim roku 992 dorazilo do Říma poselství z Čech se žádostí o Vojtěchův návrat do své diecéze. Papež vrátil Vojtěchovi biskupské odznaky (prsten a berlu) a ten se spolu s několika mnichy vrátil v roce 993 do Čech. Zde založil Břevnovský klášter, jako první mužský klášter v Čechách. Doma Vojtěch zjistil, že se poměry ve společnosti nijak nezlepšily, proto po roce působení opět opustil svůj úřad a Čechy. Odešel do Polska. Zde se vydal na sever hlásat křesťanství mezi pohanskými Prusy a také zde byl jimi zavražděn. Kde se tak stalo není jisté, historici dokládají nejméně dvě verze místa Vojtěchovy smrti. Polský kníže Boleslav Chrabrý jeho ostatky od Prusů vykoupil a uložil v Hnězdně, odkud je do Prahy přivezl v roce 1093 kníže Břetislav I. Od té doby jsou uloženy v dnešní katedrále sv. Víta, sv. Václava a sv. Vojtěcha.

Jak svatý Vojtěch vypadal nevíme. V našem kostele je umístěna socha, kterou vytvořil sochař a řezbář Josef

Vítek. Nedávno byla zveřejněna pražským arcibiskupstvím podoba našeho svätce, kterou na základě anatomického zkoumání lebky a vytvoření její digitální podoby dotvořili vědci. Protože v letošním jubilejním roce bude mnoho poutníků i od nás cestovat do Říma, mohou zde navštívit i místa spojená se svatým Vojtěchem. Je to jednak kaple sv. Vojtěcha v kostele sv. Bartoloměje na Tiberském ostrově. Zde je část ostatků do Říma dopravených císařem Otou III. a sv. Vojtěch je zobrazen na hlavním oltářním obraze spolu se sv. Paolinem. Na Aventinu také stojí kostel sv. Bonifáce, kde Vojtěch pobýval, ale zde na něj není žádná připomínka.

Svatý Vojtěch je dokladem rčení: „doma není nikdo prorokem“. Přesto, že pocházel z významného českého rodu, tehdejší česká společnost nechápala jeho zápal pro šíření myšlenek křesťanství a od sv. Vojtěcha se odvracela. To také vedlo k jeho odchodu z Čech. Přesto neváhal a na výzvu opustil „bezpečný“ život mnicha v Římě a vrátil se znovu neohroženě hlásat Kristovu radostnou zvěst. V tom nám může být patron našeho kostela příkladem i pro dnešní dobu.

Rozhovor z farní kavárny

Dříve velký sportovec, dnes kaplan v naší farnosti. Rád pracuje s mladými a vede ministranty. Českých Budějovic je již podruhé, mým hostem není nikdo jiný než Milan Mihulec.

Milane vítěj. Když zavzpomínáš na své dětství a mládí, co se ti první vybaví?

Metrový dřevěný autobus – hračka, na kterou se dalo sednout a rozjet ho pomocí vlastních noh po celé naší dlouhé ulici, kde jsme bydleli, nebo se navzájem povozit. Tehdy ještě tolik aut nejezdilo, takže jsme si jako děti hráli na cestě. Byla to jednoduchá hračka, ale festovní, motor vevnitř dřevěného autobusu ještě nebyl.

Kdy a jak si tě Bůh povolal ke kněžství? A proč sis vybral salesiány?

Bylo to v červnu 1968 při mši, při které jsem přistoupil poprvé ke svatému přijímání. Tehdy pan kaplan - jezuita kázal, že sv. Jan Bosko říkával, že každý třetí kluk má povolání ke kněžství. Já jsem byl třetí zleva v první řadě. Ta slova se dotkla mého srdce a nějakým způsobem se to neslo se mnou i v dalších letech. Tehdy nás k prvnímu svatému přijímání přistoupilo 60 kluků a holek. Po druhé se to ozvalo v patnácti letech, když jsme v tělocvičně v deváté třídě v hodině tělocviku hráli vybíjenou holky proti klukům. Já jsem byl kapitán kluků a Anička byla kapitánkou holek. V závěru jsme hráli proti sobě a já jsem nemohl vybit Aničku, byla tak rychlá, že vždy uskočila před míčem. Když to již trvalo delší dobu, tak spolužáci a spolužačky, kteří seděli na lavičkách po straně tělocvičně začali hlasitě křičet Anička-Milan – láska. A v té chvíli, když jsem ta slova slyšel, jsem zůstal překvapený a jako bych přestal hrát, protože z hloubi srdce se ozvalo: „Ty se nebudeš ženit!“

Potřetí jsem dostal takové slovní potvrzení, že mám povolání, v období krize víry v 18 letech. Byl jsem jeden z vedoucích ministrantů, tak jsem během mše zůstal v sakristii, neboť ten den tam nebyl kostelník. A ke konci mše přichází do sakristie někdo, ale já jsem se k němu neotočil, dotyčný - kaplan farnosti položil svou ruku na mé pravé rameno a zvolal: „Milane, máš povolání!“ A od té chvíle před Pánovým voláním nešlo někam utéct.

Proč jsem salesiánem? Je to také povolání, ale k řeholnímu životu. Moje sestra je františkánka. Tak jsem zvažoval buď františkán nebo jezuita, ale nakonec to byl Don Bosko, který mě nejvíce inspiroval, když jsem slyšel kázání o něm. Dále mě o této cestě přesvědčovalo čtení knih s jeho životopisem a malých brožurek o jeho žácích. Tyto knihy přicházely z Říma v malých balíčcích, neboť tehdy komunisté nedovolili u nás tisknout náboženskou literaturu ve velké míře.

Kde jsi jako kněz začínal a jaká byla tvá další působiště?

Začínal jsem na Starém Brně u Výstaviště v bazilice Panny Marie, jako jáhen a jako kaplan. Působil jsem tam 2 roky. Pak jsem byl v Rosicích, také 2 roky jako kaplan a jako administrátor Neslovic. Pak další 2 roky v Újezdě u Brna, jako kaplan a jako administrátor Žatčan a další dva roky ve Šlapanicích jako kaplan a jako administrátor farnosti Prace. Pak jsem byl 5 let v Brně – Žabovřeskách jako kaplan a pedagog v Salesiánském středisku. Pak 4,5 roku v Římě v poutním domě Velehrad. Pak poprvé zde sedm let. Pak 6 let znovu v Brně, ale v Líšni v Salesiánském středisku a jako administrátor v Ochozi u Brna. Pak 3 roky v Praze – Kobylisích ve farnosti sv. Terezičky a v Salesiánském středisku. A teď čtvrtým rokem podruhé ve farnosti sv. Vojtěcha jako kaplan a ve Salesiánském středisku jako pedagog.

V roce 2021 ses vrátil znovu do Českých Budějovic, tak mě zajímá, vnímáš ten rozdíl dnes a před dvaceti lety? V čem je to jiné?

Zdá se mi, že tehdy bylo větší nadšení v lidech pro spolupráci. Bylo vícero lidí ochotných se zapojit do pastorační a výchovné práce. Nebylo tehdy tolik specializovaných pedagogů a lidí, kteří by se uměli orientovat v sociální práci, ale byli to jednotlivci, kteří tahali pomyslnou káru. Ti svým nadšením strhovali další spolupracovníky ke společné práci v salesiánském duchu. U nich hrozilo nebezpečí brzkého vyhoření. Teď je vícero studovaných lidí, kteří tomu rozumí lépe, ale nemají k sobě až tolik lidí-dobrovolníků, kteří by s nimi spolupracovali. Ve farnosti chybí katecheti a katechetky, vedoucí ministrantů z mladší generace a lidi, kteří by byli ochotni po mši svaté si všimnout nově přichozí, a věnovat se jim, někdy stačí pozdravit a zeptat se, odkud jste apod.

Jaká je podle tebe role kněze v současné společnosti, která čelí mnoha výzvám?

Nenechat se se ničím zneklidňovat. Být napojen na Pánův hlas, být zakořeněn v Jeho lásce, pravdě a milosrdenství. Hodně naslouchat lidem, hledat společně s nimi nové formy pastorace s cílem být i navenek otevřen pro lidi kolem nás, zvláště pro potřebné, a dát jim pocítit, že jsou důležití, že se s nimi počítá a také společně kráčet s nimi do Božího království.

Co bys poradil lidem, kteří se cítí být od Boha vzdáleni nebo mají pochybnosti?

Neztrácet naději, že i v takové situaci nejsou sami. Odevzdávat se Pánu, tací, jací jsou, křehcí, slabí, málo důvěřiví. Říkat mu to pravdivě, i když se zdá, že to neslyší. Ale, on to slyší, neboť v Bibli je napsáno: „I kdyby matka na své dítě zapoměla, já na tebe nezapomenu,“ to je ujištění ze strany Boha – Otce. A pak mít nějakou duchovní osobu nebo společenství, kde se mohu otevřít. Nezůstávat v tom ani fyzicky sám. A pak se duchovně vzdělávat.

Může mít kněz krizi své víry?

Prošel jsem si minimálně jednou a docela hlubokou. Jak reagovat? Nepanikařit, neházet flintu do žita. Konat i nadále své povinnosti, tak jako předtím. V té době nedělat velká rozhodnutí. Mít duchovního vůdce a s ním to procházet. Otevírat se Duchu svatému a Panně Marii. Správným způsobem prožítá krize člověka většinou duchovně posílí.

Co podle tebe znamená žít podle evangelia v dnešní době?

Být světlem pro druhé a přinášet lidem naději a radost ze života, který je obrovským Božím darem. Každý den vědomě udělat malý dobrý skutek a žehnat těm, ke kterým jsme poslání, nebo se kterými přicházíme do styku. Modlit se za svěřené a odevzdávat je do Ježíšova srdce.

Ve farnosti vedeš ministranty, jaké je to je vést, nebo třeba připravovat na jejich první ministrování?

Snažím se je mít rád. Zdůrazňuji jim, že ministrování není kroužek, ale výsada, dar, dar služby, kterým mají sloužit Pánu a Božímu lidu. Snažím se jim vštěpovat, že ministrováním zastupují při oltáři lidi z farnosti a že mají být příkladem pro druhé i venku, ve škole, na ulici apod.

Blíží se nám popeleční středa, máš nějaké poselství nebo doporučení na prožití doby postní?

Více patřit Pánu. Prostředky k tomu jsou dobrá svátost smíření a co nejčastěji přijímání Ježíše v Eucharistii. A pak tři charakteristické na tuto dobu: Půst, něco konkrétního si odříct, abych mohl ušetřený čas nebo finance věnovat potřebným. To je projevená konkrétní láska-almužna a pak pravidelný čas na modlitbu-rozhovor s Pánem, ptaní se po Boží vůli a ochota ji naplňovat.

Jsmo u konce rozhovoru, chtěl bys něco vzkázat farníkům?

Služme Pánu s radostí v bratřích a sestřích, které nám Pán posílá. Budme trpěliví sami se sebou i s druhými, odpouštějme sobě i druhým a prosme Pána o odpuštění. Stále začínajme znovu. Kráčeje nohama po zemi a oči mějme obrácené k nebi.

Milane, děkuji mnohokrát za rozhovor. Pro mě a věřím že i pro čtenáře to bylo nesmírně zajímavé, inspirativní a přínosné. Budu se těšit zase někdy příště.

Také děkuji a hezký den.

Vážení čtenáři děkuji za pozornost a příště se můžete těšit na další zajímavý rozhovor z farní kavárny.

Vojtěch Janoušek

5.1. Tři králové doputovali do Čtyráku

6.1. Děkováná bohoslužba za DPS Hvízdal

11.1. Tříkrálová sbírka

12.1. Setkání farních akolytů

15.1. 33. Salesiánský ples

22.2. Duchovní obnova ASC v Březi

26. 1. Oslava svátku Dona Boska

26. 1. Faniči přijali svátost nemocných

Výklad mše svaté na pokračování

Znamení kříže

Proč děláme na začátku mše svaté znamení kříže? Tím hlavním důvodem je to, že Ježíšův kříž a jeho zmrtvýchvstání jsou nejdůležitější událostí dějin, že díky křtu jsme také my byli spolu s Kristem ukřižováni, pohřbeni a vzkříšeni a že Ježíšův kříž je naším poznávacím znamením.

Křesťané si již ve 2. století zvykli začínat znamením kříže každou svou činnost: vstávání, umývání, obouvání, stolování, uléhání-protože ve všem, co děláme, v nás žije Kristus, který se za nás zcela obětoval (Gal 2,20). Protože Ježíš na kříži zvítězil nad ďáblem a nad smrtí, bylo velmi záhy gesto kříže vnímáno také jako ochrana proti Zlému.

Středověcí teologové říkají, že když děláme znamení kříže, stavíme pevnost proti nepříteli.

Není divu, že se gesto kříže dostalo také na začátek modlitby a mše svaté.

Původně se jednalo o tiché, soukromé gesto malého křížku na čele, až ve středověku se rozšířil zvyk dělat v úvodu mše velký latinský kříž, jak je známe dnes.

Slova, která znamení kříže doprovázejí: „Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen,“ jsou slova křestní formule. Tato slova nad námi byla vyslovena, když jsme byli ve křtitelnici spolu s Ježíšem pohřbeni a povstali k životu věčnému.

Opakování trojiční formule na začátku bohoslužby je povzbuzením, že každá mše svatá v nás tento Boží život živí.

POZDRAV

V Ježíšově době se používali pozdravy „Pán s vámi,“ „Pokož vám.“ Anděl Gabriel pozdravil Pannu Marii „Pán s tebou“ (Lk 1,28). Když se Ježíš po svém zmrtvýchvstání setkal s učedníky, tak použil pozdrav „Pokož vám“ – neboli šalom (Lk 24,38).

Tato slova na začátku mše jsou něčím víc než jen obyčejným pozdravem. Církev říká, že těmito slovy se probouzí vědomí Ježíšovy přítomnosti a tajemství shromážděné církve. Proto tato slova zaznívají hned po znamení kříže, protože když se lidé shromažďují ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého, je Kristus uprostřed nich.

Smysl slov Pán s vámi je: Ať s vámi zůstává, ať vám odplatí odměnou věčného života a vašim modlitbám dá účinnost, ať dosáhnete Boží milosti a zůstanete v ní. Na pozdrav kněze odpovídá lid: I s tebou-jako by se říkalo: ať je Pán s tvým duchem a zůstává v tobě.

Jeden známý vtip říká, že pan farář začíná mši znamením kříže a v tom si všimne, že nefunguje mikrofon. Říká tedy: „Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. S tím mikrofonem něco je.“ A lidé odpovědí: „I s tebou.“

Možná někdo opravdu sklouzne k automatismu. Ale slova „Pán s vámi“ mají přesně opačný cíl: vyburcovat nás, otřást námi, protože vzkříšený Ježíš je od začátku mše uprostřed nás, on, který je hlava těla, to je církev.

Úvodní pozdrav je také požehnáním. Při jednom velikonočním kázání sv. Augustin vysvětloval: „Pán s vámi,“ to říkáme, když zdravíme z apsidy, a říkáme to, kdykoliv se modlíme, protože to nám vyprošuje, aby Pán byl stále s námi, protože bez něj nejsme nic.“ Když na začátku mše kněz zdraví lidi, tak jim žehná, aby mši dobře a s užitkem prožili. Když lidé odpovídají „I s tebou,“ tak na oplátku žehnají knězi, aby ji takto prožil také on.

o. Milan

Nicejský (Nikajský) koncil – první ekumenický koncil

Letos uplyne 1700 let od konání jednoho z prvních koncilů vznikající křesťanské církve, který se uskutečnil od 20. května do 25. července roku 325 v Nicei. Toto starobylé město ležící v tehdejší Bithýnii, kde měl svůj palác římský císař Konstantin, se dnes nazývá Iznik a leží v Turecku. Křesťané, kteří se po posledním těžkém pronásledování císařem Diokleciánem dočkali v roce 313 tzv. Milánským ediktem svobody vyznání, byli již tehdy organizováni na řadě míst římské říše. První biskupové rané církve začali teologicky promýšlet toto učení a zejména v řeckém prostředí se rozmohlo učení alexandrijského kněze Ariána, který zpochybňoval existenci Boha ve třech osobách – Otce, Syna a Ducha svatého. Tvrdil, že Syn je podřízen Otci a je podle něj „výtvorem“ Otce a tudíž existoval až po něm. Přesto že Ariánův nadřízený, biskup Alexandr, s tímto učením nesouhlasil a Ariána odsuzoval, získal Arián řadu stoupenců.

Císař Konstantin (později nazývaný Veliký), který založil nové centrum křesťanství ve městě po něm nazvaném Konstantinopol (dnešní Istanbul), proto svolal do Niceje koncil, kde měli biskupové, jako nástupci apoštolů, tento konflikt vyřešit. Uvádí se, že se tehdy sešlo 318 biskupů, ale známá jsou pouze jména 220 účastníků koncilu z různých částí římské říše. Římský biskup se pro své stáří koncilu neúčastnil, ale poslal své zástupce. Arián se dostavil na koncil své učení osobně obhajovat. Po dlouhých debatách a myšlenkových bojích získala převahu pravověrná strana, která předložila vyznání víry, nazývané „nicejské“: „...Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, zplozený ne stvořený, stejné podstaty s Otcem...“ Toto vyznání bylo s výjimkou dvou biskupů všemi ostatními biskupy schváleno. Arián byl vyloučen z církve a byl Konstantinem poslán do vyhnanství. Toto vyznání víry bylo v roce 381 na koncilu v Konstantinopoli doplněno o potvrzení Ducha svatého jako třetí božské osoby. Koncil také stanovil výpočet termínu konání Velikonoc a světil alexandrijskému biskupovi právo tento termín vyhlášovat. Nicméně Nicejský ani Konstantinopolský koncil rozpory v prvotní církvi úplně nevyřešil, rozpory mezi východní (byzantskou) a západní (latinskou) částí církve se prohlubovaly a po mnoha letech vedly v roce 1054 k odtržení pravoslavné církve od všeobecné – katolické.

V souvislosti s výročím ekumenického Nicejského koncilu a s faktem, že letos vychází slavení Velikonoc v Katolické i Pravoslavné církvi na stejné datum, uvažuje se o setkání papeže Františka s konstantinopolským patriarchou Bartolomějem I. Toto setkání by navázalo na první oficiální setkání hlavy Římskokatolické církve a Pravoslavné církve uskutečněné mezi papežem Pavlem VI. A patriarchou Athanagorasem I. v roce 1964 v Jeruzalémě, kdy tyto představitelé ze sebe sňali exkomunikaci, vzájemně na sebe uvalenou, v jedenáctém století.

Jaromír Talíř

Ze života naší farnosti

- 11.1. Kateřina Markovičová (křest)
- 17.1. František Popp (pohřeb)
- 17.1. Jana Maliňáková (pohřeb)
- 28.1. Marie Haidrová (sv. nemocných)
- 29.1. Mária Behemská (sv. nemocných)
  - 9.2. společné přijetí sv. nemocných (43 farníků)
- 11.2. Jaroslav Konzal (sv. nemocných)
- 11.2. Anna Hellmanová (sv. nemocných)
- 14.2. Věra Mojžíšová (pohřeb)
- 14.2. Marie Nová (sv. nemocných)

Nedělní dětské katecheze

- 2. 3. společné kázání v kostele
- 9. 3. společné kázání v kostele
- 16. 3. mše svatá pro děti
- 23. 3. společné kázání v kostele
- 30. 3. katecheze pro 3 skupiny dětí
  - 6. 4. mše svatá pro mládež
- 13. 4. společné kázání v kostele
- 20. 4. společné kázání v kostele
- 27. 4. katecheze pro 3 skupiny dětí

Kalendář březen - duben 2025

1.3.	15:30 h	fara u sv. Vojtěcha, farní čtyřrácý dětský karneval
2.3.	10:00 h	KC Máj, animovaná mše svatá
3.3.	19:00 h	fara u sv. Vojtěcha, pastorační rada farnosti
5.3.	18:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše svatá se salesiány
15.3.	9:00 h	fara u sv. Vojtěcha, duchovní obnova pro farnost
16.3.	10:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše sv. pro děti
17.3.	18:30 h	fara u sv. Vojtěcha, ekonomická rada farnosti
28.-30.3.		Duchovní obnova pro studenty a absolventy
29.3.	15:00 h	děkovná bohoslužba pro DD Máj
2.4.	18:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše svatá se salesiány
5.4.		fara u sv. Vojtěcha, duchovní obnova pro ministranty
6.4.	10:00 h	kostel sv. Vojtěcha, mše sv. pro mládež
11.-13.4.		Kvilda, víkendovka pro děti 10+
12.4.		fara u sv. Vojtěcha, mezinárodní den Romů
14.-16.4.		kostel sv. Vojtěcha, sv. smíření před Velikonocemi
26.4.		KD Vltava, festival United city
27.4.	10:00 h	kostel sv. Vojtěcha, svatovojtěšská pouť

Hospodaření farnosti leden - únor 2025

Příjmy ze sbírek a darů: 178.451,- Kč ze sbírek (včetně účelových sbírek na biblické dílo, Svatopetrský haléř a na opravu našeho kostela ve výši celkem 87.647,- Kč) a z darů 110.200,- Kč. Výdaje na energie, bohoslužebné potřeby, služby, úklidové prostředky, telefonní poplatky, časopisy a kancelářské potřeby, celkem 21.111,- Kč. Upřímně Pán Bůh zaplať.

Křesťanský festival United city

V sobotu 26. dubna se koná v KD Vltava multižánrový křesťanský festival United city, který obsahuje koncerty, semináře, workshopy, divadlo a modlitby. Zveme k účasti hlavně mládež z naší farnosti, více informací najdete na nástěnkách v kostele a na farním webu.

Postní doba v naší farnosti

Na 1. neděli postní, bude ještě možné také přijmout popelec při bohoslužbách v kostele. Křížové cesty v postní době budou jako každoročně ve středu a v pátek před večerní mší svatou od 17:30 hod. Zájemci o jejich vedení se mohou přihlásit v sakristii. Duchovní obnova farnosti se bude konat v sobotu 15. 3., povede ji salesián Petr Matula a začátek je v 9 hod. Rozšířené zpovídání před Velikonocemi bude od pondělí 14.4. do středy 16.4., vždy od 17 hod do 18:30 hod (v úterý od 17 hod do 19:30 hod), zpovídat bude více kněží. Pro děti budou opět připraveny tzv. postničky, kde mohou děti střídat během postní doby své peníze, a postničky pak odevzdat v sakristii na Hod Boží velikonoční.

Svatovojtěšská pouť

V neděli 27. dubna vás srdečně zveme na Farní den – oslavu svátku patrona našeho kostela – sv. Vojtěcha. Po mši sv. bude v 11:15 žehnání kol a všeho s koly, a to před kostelem. Po mši svaté bude společné občerstvení, takže nechoďte domů. Odpoledne se můžete těšit na společné setkání, k dispozici bude také skákací hrad pro děti a další atrakce. Děkujeme vám, když jako obvykle přinesete něco sladkého či slaného na stůl.

Farní dotazník

Děkujeme vám všem, kdo jste vyplnili farní dotazníky, a to opravdu v hojném počtu. Vyplněných dotazníků jsme dostali téměř 170. Z odpovědí vyšlo mnoho podnětných poznámek, jak zlepšit chod farnosti, např. ohledně webových stránek, Fíkovníku, vybavení v kostele, spolupráce ve veřejném prostoru, charity, sebefinancování a dalších aspektů. Nyní je budeme s pastorační radou farnosti vyhodnocovat, a budeme vás postupně informovat o závěrech.